

BOLETÍN
DE LA
Sociedad Castellonense de Cultura

▼ ▼ ▼

TOMO XV

— 1934 —

CASTELLÓN

EST. TIP. DE HIJO DE J. ARMBENROT

BOLETIN

DE LA
SOCIEDAD CASTELLONENSE DE CULTURA

Tomo XV • Marzo-Abril 1934 • Cuaderno II

Monólogo

La encantadora Antoñita comienza su «toilette». La luna biselada del moderno comodín va reflejando con fidelidad suprema la expresión de las lindas facciones de aquella carita que va sintiendo las delicadas caricias con que unas finas manos de magnolia ejecutan su labor. Un monólogo, solo interrumpido por la interrogadora consulta a su gracia imagen que el limpio cristal devuelve, acompaña a cada una de las operaciones que su tocado exige. No, ella no quiere modificar sus líneas; estima ofensa a Dios corregir su obra, pero algo que avalore sus encantos, ¿por qué no?

—Nada de maquillages—dice—. Acaso ¿vale más esa capa porcelanesca, que mi fino cutis de fresca manzana hecho por lo terso y sonrosado? No, en esto no transijo. Quédese lo natural; no manchemos la pura seda de mis mejillas... Las cejas bien están. ¿Depilarlas? ¡qué horror! parecería una japonesa y yo soy muy europea y sobre todo muy española. Además, no me haría gracia abrir esos paréntesis horizontales sobre mis ojos, como signos puestos para paliar la fuerza de expresión de sus miradas... Dejemos las pestafias sin tortura alguna. ¿Qué necesidad tengo de alargarlas y doblar sus puntas si al juntarlas en el cierre de mis ojos forman esa línea tan correcta que tanto encanta a papá cuando duerme? No, no convirtamos los párpados en hojas de espinoso cardo. La boca... eso sí, está tan mona al acentuar su nota carminada. Boquita de fre-

El «Libre de Priuilegis de Catí»

(Continuació)

XLIX

SENTENCIA DEL JUSTÍCIA DE CATÍ RECONEXIXENT I APROVANT LA CARRERA DEL CAMÍ DELS VINYALS. CATÍ EN LA VINYA D'EN FERRER L'ANY 1528

Hoc est translatum sumptum fideliter xvij kalendas aprilis Anno dominij M.CCC.XXX. Nono. Cum auctoritate Dominici segarra Justicia Catini A quada sentencia culus tenor talis est. En nom de deu, Conixeran tots que dauant en Bernat segarra Justicia de catí comparegueren en Thomas illiet, e en Domingo de castellnou jurats del dit loch presents en G. de sent johan, en Nicholau figuerola, Narnau muntuyll, en Bernat celom consellers del dit loch e daltres prohomens co es en Bernat sola, en Jacme narbones, en Jacme celom en G. aujnyo, presents en Nicholau despi, Narnau escola, jurats de Morella, e requeriren suplican ab grant iñstancia al dit justicia que ells ab los dits jurats de Morella ensembs deguessen fitar e fer obrir un camí publich lo qual antigament fo fitat e assignat als homens de catí al cap deles sorts que son appellades sorts dels vinyals e aquelles fitades fessen manament als confrontants en la dita carrera sorts certa pena que no deguessen enbargar contrastar ni mudar la dita carrera majorment com lo dit feyt fos ja determinat temps ha passat per lo justicia e jurats del an passat que ladonchs eren del dit loch de catí lo qual justicia en continent ab los dits jurats de Morella e ab los jurats de catí e ab tot los altres damunt nomenats anaren personalment al loch hon es dit que deuse estar lo dit camí presents en Johan de munt alt, e en fferrer de sent johan e en G. cubeylls confrontans en lo dit camí en lo qual loch los dits jurats de catí mostraren huylls a huylls fites antigues acascuna part dela dita carrera e mostraren encara escriptures publiques e protestacions feytes per la ditta Raho e donaren encara testimonis sobre el dit feyt homens antichs e dignes de ffe los quals recebuts los dits jurats requeriren al dit justicia que sobrel dit feyt degues sa sentencia per escrit pronunciar ab los dits jurats de Morella ensembs. Hon nos en Bernat segarra justicia damunt dit vistes e enteses totes les rahons damunt dites, e vist encara lo dit camí e fites antigues e vistes encara les escriptures publiques per los dits jurats anos demostrades e vist encara la depositio dels testimonis per nos ab los dits jurats de Morella recebuts hoydes encara les rahons les quals [foli 54] los dits en Johan de munt alt, e lo dit en fferrer de sent johan, e en G. de cubeylls dauant nos an volgudes dir ni recomfar ahut acort e conseyll de prohomens especialment dels damunt dits e consellers del dit loch de catí. Emper aço nos dit en Bernat segarra justicia damunt dit en Nicholau despi, e Narnau escola jurats de Morella

deus auent davant nostres huylls seen en manera, de jutges segons que es acostumat de jutjar estans presents al loch de que es la dita questio moguts per la dita raho'e per altres que poden e deuen moure lo coratge del Jutjat perço quel nostre Juhj proceesque dela cara de deu'e les nostres huylls tots temps vegen equalitat dehim e sentencjalment pronunciam que la dita carrera pas en per fois temps per lo dit loch hon es, lo dit camj senyalat e fitat en axi que daqui auant en per fois temps sia uberta tro en la Rambla, manan a cascú dels confrontans que daqui auant que la dita carrera no ueden ni muden ni estrenguen en pena de lx sous Reals pagadors al senyor Rey per cescuna uegada e per cascú que contra les dites coses vindra. Data sentencia en la vinya den ferrer de sent Johan. Presentis testimonis en Pere miro A. dagualada, Miquel balaguer. Presentis los jurats del dit loch de cati, e los jurats de Morella e alcuns de les parts. Sig: Inum Thomas lillet notari publici Morella qui hoc scribi fecit.

No porta data aquest document. Deu ésser de l'any 1328 per quant si bé és cert que en Bernat Segarra era també Justícia en 1319 llavors no eren Jurats Tomàs Lilet ni Domènec Castellnou com ho eren l'any 1328. La fitada o més bé el reconeiximent i aprovació de la Carrera antiga és la que va des de la Bassa dels Horts fins a la Rambleta, al S.O. del poble, condemnant als qui la veden, muden o estrenguen al pagamento de 60 sous.

L

RECONEGUDA I PITADA DE LA COVA I ANTUXÀ DE MARIA ORTINA. CATI 4 MARÇ
1344 i 24 ABRIL 1345

En nom de deu coneguén tots quans aquesta present carta veuran e hoyran, que com acusacio ffon ffeyta per en berenguer pabia e per en bertomeu guasch vedalers deles coses comunes e drets perfanyents al senyor Rey e al dit comu e de tot lo terme de Morella, en poder del honrat en Jacme de fierres Justicia de Cati, ço es duna Coua e antuxa, que la dona na Maria muler qui ffon den pere horti, ha en lo terme de Cati, sobre la qual acusacio que no entenia esser Justa sa pella perço car deye que no entenie ni sabie que ella sages pres res que fos de comu ni de conseyll e per ço sapella en poder del dit justicia que fos conegut e determinat per los honrats en Jacme ros e en bernat muntserrat jurats del dit loch als qual se pertanye la dita coneguda e determinacio. Et feyta la dita appellacio e coneguda lo dit justicia mana als dits jurats que ells personalment Anassen ab aquells los quals ells tendrien per be a la dita Coua e Antuxa per ço que veesen e coneguessen sila dita acusacio ere justa ho no, perço que mils e pus dreturament poges ell dit justicia donar dret e justicia ala dita na Maria e als dits vedalers los quals Jurats uolents esser obedientis al dit manament per lo dit justicia aells feyt, Anaren

personalment aladita Coua e Antuxa e demanaren e requeriren que anassen ab ells en Jacme de sent Johan fil que fo den fferer de sent Johan e Nandreu de sent Johan e en tomas lilet menor de dies los quals ja temps auia eren estats a la dita Coua e antuxa ab en Johan de munt alt que jay eren estats per la dita rao e sen era feyta scriptura publica e dixeren tots aquells que la dita Coua e Antuxa ere comuna e de conseyl, Empero la dita acusacio fou feyta per los ditos vedalers per ço que la dita na Maria auia sembrat dauant ladita Coua e antuxa e sen auia pres e ocupat per asi. Empero los dits Jurats certificaren ells de les difes coses per testimoni ben leals e dignes de fe e per scriptura publica e vents la dita Coua e antuxa esser comuna e de conseyl fficaren fites ço es la primera fita el cap de la Roqua de ves la Rambla e puix altra ora dela Rambla hora duna losa e puix va Rambla Rambla entro que pren volta la dita Rambla e aqui aqualç duna Roquica que si fa una sobalma xiua ha altra fita e Roman tota la pedriça comuna entró en la Roqua e dela dita fita va entró al coyllet on na altra e puix va entro en la marrada del camj que va a tirig, e ani altra, la cual coneuada e determinacio fon feyta iiiij nonas Marcij Anno dominij M.CCC. xllij.—Et enapres Domingo orij procurador dela dita dona na Maria muler que fo del dit en Pere orij e Mare del dit Domingo fou protestacio de les coses per los dits Jurats feytes conegetudes e determinades e per los dits Jurats fon feyta resposta a la dita protestacio e ales coses enaquefa contengudes segons que mils e pus largament enaquefa es contengut e fon feyta la dita protestacio Dimecres apres Nona ques comptaue xlii kalendas marcij Anno dominij M.CCC. quadragesimo quarto e fon respost per los dits Jurats desapte en ora de Completa ques comptaue xi kalendas marcij Anno quo supra.—Et enapres a auant Digmenga vespre de sent March ques comptaue viii kalendas Madij del An de nostre senyor Mill e trecents quaranta e cinch la dita na Maria per tractament de prohomens e de amilchs seus [foli 55] per estalular missions e trebaylls vench enalberch del honrat en Jacme castela caualer quia en lo loch de Catil hon los damunt dits jurats eren ab gran multitud de prohomens quey eren ajustats demanats e appellats e demana aqui als dits Jurats e prohomens gracia e merce e retes per colposable. Elos dits Jurats dixeren que pus que gracia e merce demanaua quelis fos feyta enaxi quell dixeren que deles calonies en que ere cayguda que sauinges ab lo Justicia e vedalers e que per ço que pertanya al conseyl que fos absolta e que els non volien res. E per ço los dits Jurats e prohomens e la dita na Maria tuyt en semps uolgueren quela dita Coua e antuxa segons que fon fitada e segons que es enaquesta carta es contengut sie en per tots temps publica e comuna per aus publici de tot lo ferme de Morella e deles Aldeyes de aquella tot axi be e fermament com denguna altra Coua e antuxa es ni pot esser dit, e axi con mils e pus plenerament sana e profitosa se pot dir scriure e entendre a profit e a saluament de tots los habitants e habitadors de tot lo dit ferme e de totes les dites Aldeyes. En testimonj de la qual cosa volgueren los dits jurats e prohomens semblantment la dita na Maria que fos feyta aquesta present Carta per mi notarj desus scrit per adorable memoria en esdeuenidor e aconseruacio del dret comu. Aço es feyt en Catil ço es enalberch del dit honrat en Jacme castela caualer en lo dia e An damunt dit. Testimonis fforen daquesta cosa Nandreu de sent Johan en G. aulnyo, e en Guoçalbo soler veyns de Catil.—Sigillum Thomasij Illet notarij publici Morelle qui hoc scripsit loco die et anno prefixis.

A la fi del document es diu: «Aquesta carta fòn scrita açí perço car inech (?) cuyadae hom altres coses scriure e nos feu e per ço romaninch les pay e ja sié ço que incha diuersos canalaris deça e dela los canalaris contenguts enaquesta son clars e uerdaders e es crits ab ueritat». Ja es veu l'interés que es tenia per les coses que pertanyien al Comú de Morella i de les Aldees, com eren Coves, Antuxans, Abeuradors, Carreres etc., puix nomenaven Vedalers o Guàrdies per a conservar-ho. La Cova de Na Maria estava prop del camí de Tirig i vora de la Rambla; fòn reconeguda i trobada ésser de Consell. S'apellà dita Maria però per estalviar despeses i amb intervenció de persones amigues demanà mercé reconeixent-se culpable. L'absolgueren els Jurats dient-li que en les calonies s'avingués amb lo Justícia i els Vedalers. De tot es féu Carta pública en casa del Cavaller en Jaume Castellà, Senyor de Catí, el dia 24 d'abril de 1345.

LI

ALQUINES CLÀUSULES DEL TESTAMENT D'EN ARNAU SEGARRA REFERENTS A OBRAS DE BENEFICÈNCIA. NO PORTA DATA EL TRASLLAT

Aço es traslai be e felment scrit dunes clausules les quals son contengudes en lo testament den Arnau segarra defunt e ço que enaqueles es contengut al areguir (?) per los Júrats e sacrista de Catí e segons ques segeix. Item dimito pro anima mea et parentum et benefactorum meorum Quasdam Domos meas sitas in villa de Catino quas dimito pro hospitali imperpetuum ubi possint hospitari pauperes dey cum tota parte mi perlamente de omnibus cubilibus et de omnibus Raubis que sunt in hospicio meo que sunt deputate ad pondendum inlectis. Et affrontat dicte domus cum dominibus Nicholay ffiguera et cum dominibus Dominici pedro et cum vinea francisce vxoris quondam Andrey guasch et cum via publica. Et eciam uolo et mando quod debonis meis sit empta Quedam Archa ubi reseruentur dicte Raube quas ego dimisi dicto hospitali. Et eciam uolo et mando quod si forte aliquis pauper infirmabitur in villa et querebit consilii cubitu in infirmitate sua quod de dictis Raubis acomodenetur sibi donech sit curatus vel mortus. Et postea reuertentur dicto hospitali. Et eciam uolo et mando quod dicte Raube reseruentur indicta Archa. Ita quod non sit in voluntate illius qui tenebit hospitali acomodare illas nec eciam preparare cubitus per omnes dies nisi infirmis et pauperibus Ihesu Christi quibus erit necessarium sicut Raube ornata et eciam uolo et mando quod si aliquis in villa uel in dicto hospitali decesserit uel obliterit quod possint accipere corporarium uel vanovam et ponere super caxam dicti defuncti quas démos et raubas dimisi impousse juratorum Catini qui modo sunt uel in omni tempore erunt pro quibus dictum hospitalem et dicta Rauba sit procuratum et aminti-

fratum uel pro illis quibus consilio placuerit. Item uolo et mando quod tota pars iurs mi pertinens in illis censualibus que ego et vxor mea Raymunda habemus in villa sancti Mathei uendantur ad noticiam meorum manumissorum et bernardi [foli 56] segarra ffratris mey et Arnaldi mutuyll nepotis mey et de pecunia que de dictis censualibus exierit emanetur censualia intermixo Catinj usque compleatur in sumam Centum solidorum sine faticis atque laudimis qui centum solidi censuales dividantur et dentur apte orffanis et mulieribus pauperibus ad maritandum de meo genere si forte invenerint et si non alii extranei ad noticiam juratorum et sacriste qui in omni tempore erunt in loco catinij. Et illi Jurati et sacrista habeant potestatem recipiendi dicta censualia et uolo quod sint satisfacti apte collegendi et dividendi dicta censualia. — Sigillum Thome Illet notarii publici Morelle qui hoc scripsit.

Del testament molt interessant i curiós d'en Arnau Segarra, que està íntegre en el pergamí n.º 5, ben conservat de la Sala, estan tretes les presents clàusules, que se referixen a les cases que deixà per a Hospital amb robes i una caixa per a conservar-les, podent-se'n servir d'elles els pobres de la vila com del cobertor par a tapar la caixa del difunt; tot en sufragi de la seu ànima i de sos pares i benefactors tenint cura els Jurats de tot. L'altra clàusula es referix a la fundació d'una Almoina de 100 sous per a maridar òrfens i dones pobres de sa parentela o estranyos a falta de parents. Açò a càrrec dels Jurats i Sacrista. Féu testament el dia 6 de maig, codicil el dia 18 i morí el 19 del mateix mes. L'Almoina subsistí molt de temps; l'Hospital encara perdura.

JOAN PUIG

El mariner

*El mariner que perd l'ull en les ones
mirant la peixquera que no cria greix
quan va a la ciutat es creu que les dones
són totes sirenes, mig dona i mig peix.*

BERNAT ARTOLA TOMÀS